

КИЇВСЬКИЙ ІНСТИТУТ БІЗНЕСУ ТА ТЕХНОЛОГІЙ

пров. Зоряний, 1/5, м Київ, 04078

info@kibit.edu.ua, www.kibit.edu.ua, ЄДРПОУ 23497925

ЗАТВЕРДЖЕНО

Вчена рада Протокол №11 від 13.05.2024

Наказ №55-ол від 27.05.2024

Олена ЯКОВЛЕВА

ПОЛОЖЕННЯ

про організацію освітнього процесу
в Київському інституті бізнесу та технологій

Київ 2024

Зміст

I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ	3
II. ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ	7
III. ФОРМИ ЗДОБУТТЯ ОСВІТИ В ІНСТИТУТІ	8
IV. ФОРМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ	9
V. РІВНІ, СТУПЕНІ ТА КВАЛІФІКАЦІЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ	9
VI. ЛІЦЕНЗІЙНІ УМОВИ ТА СТАНДАРТИ ВИЩОЇ ОСВІТИ	11
VII. УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ ВИЩОЇ ОСВІТИ	13
VIII. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ	13
IX. ІНСТИТУТ ЯК ЗАКЛАДИ ВИЩОЇ ОСВІТИ	15
X. УПРАВЛІННЯ ЗАКЛАДОМ ВИЩОЇ ОСВІТИ	19
XI. ОРГАНИ ГРОМАДСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ ІНСТИТУТУ	22
XII. ДОСТУП ДО ВИЩОЇ ОСВІТИ, ПРИЙОМ, ВІДРАХУВАННЯ, ПЕРЕРИВАННЯ НАВЧАННЯ, ПОНОВЛЕННЯ І ПЕРЕВЕДЕННЯ ОСІБ, ЯКІ НАВЧАЮТЬСЯ У ІНСТИТУТІ	25
XIII. ПОРЯДОК ВИЗНАННЯ ТА ПЕРЕЗАРАХУВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ, ЛІКВІДАЦІЇ АКАДЕМІЧНОЇ РІЗНИЦІ ТА АКАДЕМІЧНОЇ ЗАБОРГОВАНOSTІ	33
XIV. УЧАСНИКИ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ	37

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Положення про організацію освітнього процесу в Закладі вищої освіти «Київський інститут бізнесу та технологій» товариство з обмеженою відповідальністю (далі - Інститут) є основним нормативним документом, що регулює основні правові, організаційні засади здобуття вищої освіти, створює умови для посилення співпраці Інституту з бізнесом, як закладом вищої освіти на принципах автономії Інституту, поєднання освіти з наукою, сучасними технологіями, з метою підготовки конкурентоспроможного людського капіталу для високотехнологічного та інноваційного розвитку країни, самореалізації особистості, забезпечення потреб суспільства, ринку праці та держави у кваліфікованих фахівцях

1.2. Нормативно-правова база організації освітнього процесу в Інституті складається з Конституції України, Законів України “Про вищу освіту”, “Про освіту”, інших Законів та прийнятих відповідно до них нормативно-правових актів, установчих документів Інституту, цього Положення про організацію освітнього процесу в Київському інституті бізнесу та технологій (далі - Положення), положення про екзаменаційну комісію, інших документів Інституту, визначених законодавством.

1.3. Інститут провадить освітню діяльність, пов’язану із здобуттям вищої освіти у межах відповідної ліцензії.

Інститут, як заклад вищої освіти здійснює освітню діяльність у сфері вищої освіти відповідно до Закону України «Про вищу освіту» та стандартів вищої освіти.

1.4. Освітній процес у сфері вищої освіти - це інтелектуальна, творча діяльність у сфері вищої освіти і науки, що провадиться у закладі вищої освіти через систему науково-методичних і педагогічних заходів та спрямована на передачу, засвоєння, примноження і використання знань, умінь та інших компетентностей у осіб, які навчаються, а також на формування гармонійно розвиненої особистості.

1.5. Положення про організацію освітнього процесу затверджується вченою радою Інституту відповідно до законодавства.

1.6. Підготовка здобувачів освіти здійснюється за освітньо-професійними програмами відповідно до Переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 29 квітня 2015 року № 266 (у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 07 липня 2021 року № 762).

1.7. У цьому Положенні терміни вживаються в такому значенні:

автономія Інституту як закладу вищої освіти - самостійність, незалежність і відповідальність Інституту у прийнятті рішень стосовно розвитку академічних свобод, організації освітнього процесу, наукових досліджень, внутрішнього управління, економічної та іншої діяльності, самостійного добору і розстановки кадрів у межах, встановлених Законом

України “Про вищу освіту”;

академічна відпустка - переривання здобувачем вищої освіти навчання з підстав і причин, визначених цим Положенням, що унеможливають виконання освітньої програми. На час академічної відпустки призупиняються права та обов'язки здобувача вищої освіти, виконання ним індивідуального навчального плану. На час академічної відпустки особи, які належать до певних категорій, визначених законодавством, зберігають за собою окремі права здобувача вищої освіти відповідно до цього Положення;

академічна доброчесність - сукупність етичних принципів та визначених законодавством правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових досягнень;

академічна мобільність - можливість учасників освітнього процесу навчатися, викладати, стажуватися чи проводити наукову діяльність в іншому закладі вищої освіти (науковій установі) на території України чи поза її межами;

академічна свобода - самостійність і незалежність учасників освітнього процесу під час провадження педагогічної, науково-педагогічної, наукової та/або інноваційної діяльності, що здійснюється на принципах свободи слова і творчості, поширення знань та інформації, проведення наукових досліджень і використання їх результатів та реалізується з урахуванням обмежень, встановлених законодавством;

акредитація освітньої програми - оцінювання освітньої програми та/або освітньої діяльності Інституту за цією програмою на предмет забезпечення та вдосконалення якості вищої освіти;

вимоги до вступників на відповідну освітню програму - раніше здобутий рівень освіти, спеціальність (спеціальності), на підставі яких здійснюється прийом на навчання, результати вступних випробувань, перелік яких визначається Умовами (Порядком) прийому на навчання для здобуття вищої освіти та Правилами прийому до закладу вищої освіти при вступі на відповідну конкурсну пропозицію (у формі відповідного набору сертифікатів та результатів зовнішнього незалежного оцінювання, національного мультипредметного тесту, творчих конкурсів та заліків, вступних іспитів, єдиного фахового вступного випробування, єдиного вступного іспиту, єдиного державного кваліфікаційного іспиту, співбесіди, з урахуванням мінімального значення кількості балів вступних випробувань (конкурсного балу), джерела фінансування здобуття вищої освіти, громадянства та спеціальних умов участі у вступній кампанії тощо);

вища освіта - сукупність систематизованих знань, умінь і практичних навичок, способів мислення, професійних, світоглядних і громадянських якостей, морально-етичних цінностей, інших компетентностей, здобутих у закладі вищої освіти у відповідній галузі знань за певною кваліфікацією на

рівнях вищої освіти, що за складністю є вищими, ніж рівень повної загальної середньої освіти;

відрахування зі складу здобувачів освіти (далі - відрахування) - втрата особою статусу здобувача вищої освіти в порядку, визначеному цим Положенням, що має наслідком припинення прав та обов'язків здобувача вищої освіти;

заклад вищої освіти - окремий вид установи, яка є юридичною особою приватного або публічного права, діє згідно з виданою ліцензією на провадження освітньої діяльності на певних рівнях вищої освіти, проводить наукову, науково-технічну, інноваційну та/або методичну діяльність, забезпечує організацію освітнього процесу і здобуття особами вищої освіти, післядипломної освіти з урахуванням їхніх покликань, інтересів і здібностей;

галузь знань - гармонізована з Міжнародною стандартною класифікацією освіти широка предметна область освіти і науки, що включає групу споріднених спеціальностей;

Європейська кредитна трансферно-накопичувальна система (ЄКТС) - система трансферу і накопичення кредитів, що використовується в Європейському просторі вищої освіти з метою надання, визнання, підтвердження кваліфікацій та освітніх компонентів і сприяє академічній мобільності здобувачів вищої освіти. Система ґрунтується на визначенні навчального навантаження здобувача вищої освіти, необхідного для досягнення визначених результатів навчання, та обліковується у кредитах ЄКТС;

засновник закладу вищої освіти - фізична та/або юридична особа, рішенням та за рахунок майна яких засновано Інститут як заклад вищої освіти;

здобувачі вищої освіти - особи, які навчаються у Інституті на певному рівні вищої освіти з метою здобуття відповідного ступеня і кваліфікації;

індивідуальна освітня траєкторія здобувача вищої освіти - персональний шлях реалізації особистісного потенціалу здобувача вищої освіти, що ґрунтується на виборі здобувачем вищої освіти освітніх програм, суб'єктів освітньої діяльності, що їх реалізують, форм і строку здобуття освіти, освітніх компонентів. У вищій освіті індивідуальна освітня траєкторія включає, зокрема, послідовність здобуття освітніх кваліфікацій, академічну мобільність, визнання результатів навчання, здобутих шляхом неформальної та інформальної освіти тощо. Індивідуальна освітня траєкторія формується здобувачем вищої освіти з урахуванням його здібностей, інтересів, потреб, мотивації, можливостей і досвіду;

кваліфікація - визнана закладом вищої освіти або іншим суб'єктом освітньої діяльності у сфері вищої освіти та засвідчена документом про вищу освіту сукупність визначених освітньою програмою та здобутих особою компетентностей (результатів навчання);

компетентність - здатність особи успішно соціалізуватися, навчатися, провадити професійну діяльність, яка виникає на основі динамічної комбінації знань, умінь, навичок, способів мислення, поглядів, цінностей, інших особистих якостей;

кредит Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи (далі - кредит ЄКТС) - одиниця вимірювання обсягу навчального навантаження здобувача вищої освіти, необхідного для досягнення визначених (очікуваних) результатів навчання. Обсяг одного кредиту ЄКТС становить 30 годин. Обсяг навчальних занять в одному кредиті ЄКТС навчальної дисципліни становить не менше 10 годин для початкового рівня (короткого циклу) та першого (бакалаврського) рівня, не менше 8 годин для другого (магістерського) рівня вищої освіти за денною формою здобуття вищої освіти. Розрахункове навчальне навантаження здобувача вищої освіти протягом одного навчального року за денною формою здобуття вищої освіти становить 60 кредитів ЄКТС;

ліцензування - процедура визнання спроможності юридичної особи провадити освітню діяльність відповідно до ліцензійних умов провадження освітньої діяльності;

міждисциплінарна предметна область - предметна область, яка повністю або частково охоплює предметні області двох чи більше спеціальностей однієї або декількох галузей знань;

освітня діяльність - діяльність закладів вищої освіти, спрямована на організацію, забезпечення та реалізацію освітнього процесу;

освітня (освітньо-професійна, освітньо-наукова) програма - єдиний комплекс освітніх компонентів (навчальних дисциплін, індивідуальних завдань, практик, контрольних заходів тощо), спрямованих на досягнення передбачених такою програмою цілей та результатів навчання, що дає право на отримання визначеної освітньої або освітньої та професійної (професійних) кваліфікації (кваліфікацій). Освітня програма може передбачати єдину спеціалізацію або не передбачати спеціалізації;

особа з особливими освітніми потребами - особа з інвалідністю, яка потребує додаткової підтримки для забезпечення здобуття вищої освіти;

переведення - зміна здобувачем вищої освіти у порядку, визначеному цим Положенням:

освітньої програми; форми здобуття вищої освіти; джерела фінансування здобуття вищої освіти; закладу вищої освіти;

підсумковий контроль - контрольні заходи, що передбачають встановлення відповідності (вимірювання, оцінювання) здобутих особою результатів навчання вимогам освітньої програми у частині відповідного освітнього компонента;

поновлення на навчання - відновлення статусу здобувача вищої освіти після відрахування, набуття прав та обов'язків особи, що здобуває вищу

освіту.

постакредитаційний моніторинг - оцінювання органом, що прийняв рішення про акредитацію, виконання наданих за результатами акредитації рекомендацій та/або відповідності критеріям акредитації;

предметна область - частина наявних знань людства, що виокремлюється за ознакою спорідненого змісту. Предметні області поділяються на широкі (галузі знань), деталізовані (спеціальності, предметні спеціальності, спеціалізації), міждисциплінарні (на перетині предметних областей кількох спеціальностей чи галузей знань);

предметна спеціальність - частина предметної області спеціальності, що охоплює освітні програми, спрямовані на підготовку педагогічних працівників, які здійснюють підготовку за одним або декількома предметами (інтегрованими курсами), передбаченими законодавством у сфері повної загальної середньої освіти;

результати навчання - знання, уміння, навички, способи мислення, погляди, цінності, інші особисті якості, які можна ідентифікувати, спланувати, оцінити і виміряти та які особа здатна продемонструвати після завершення освітньої програми (програмні результати навчання) або окремих освітніх компонентів;

спеціальність - гармонізована з Міжнародною стандартною класифікацією освіти частина предметної області галузі освіти і науки;

студентоцентроване навчання - підхід до організації освітнього процесу, що передбачає:

заохочення здобувачів вищої освіти до ролі автономних і відповідальних суб'єктів освітнього процесу;

створення освітнього середовища, орієнтованого на задоволення потреб та інтересів здобувачів вищої освіти, зокрема надання можливостей для формування індивідуальної освітньої траєкторії;

побудову освітнього процесу на засадах взаємної поваги і партнерства між учасниками освітнього процесу;

якість вищої освіти - відповідність умов провадження освітньої діяльності та результатів навчання вимогам законодавства та стандартам вищої освіти, професійним та/або міжнародним стандартам (за наявності), а також потребам заінтересованих сторін і суспільства, що забезпечується шляхом здійснення процедур внутрішнього та зовнішнього забезпечення якості.

II. ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

2.1. Метою освітнього процесу в Інституті є реалізація особистісного потенціалу здобувача освіти, розвитку його дослідницьких, творчих (креативних) та інтелектуальних здібностей, задоволення потреб економіки та суспільства в компетентних фахівцях, конкурентоздатних на

національному та міжнародному ринках праці, формування громадянина і патріота України.

2.2. Основними завданнями організації освітнього процесу в Інституті є: створення безпечного освітнього середовища для учасників освітнього процесу;

проведення освітньої діяльності, яка забезпечує формування у здобувачів освіти компетентностей та досягнення ними результатів навчання, передбачених стандартами освіти та відповідними освітньо-професійними (освітніми) програмами;

забезпечення якості освіти;

підготовка здобувачів освіти до професійної фахової діяльності відповідно до здобутої освіти;

органічне поєднання в освітньому процесі теоретичного та практичного навчання, наукову, дослідницьку та інноваційної діяльності;

реалізація підходів студентоорієнтованого навчання;

індивідуалізація та диференціація навчання, створення можливостей для формування індивідуальної освітньої траєкторії та академічної мобільності здобувачів освіти;

формування особистості, цінностей та переконань здобувачів освіти, реалізація їх здібностей та обдарувань, підготовка до національного спротиву;

набуття здобувачами освіти досвіду вирішення проблем з використанням навчальних, інформаційних, наукових та культурно-мистецьких ресурсів;

забезпечення академічної доброчесності в Інституті;

створення умов для здобуття освіти особами з особливими освітніми потребами.

2.3. Мовою освітнього процесу в закладах вищої освіти є державна мова.

2.4. Інститут має право прийняти рішення про викладання однієї, кількох або всіх дисциплін, виконання індивідуальних завдань та проведення контрольних заходів англійською мовою, за умови що усі здобувачі освіти, які вивчають відповідні дисципліни, володіють англійською мовою.

III. ФОРМИ ЗДОБУТТЯ ОСВІТИ В ІНСТИТУТІ

3.1. Особа має право здобувати вищу освіту в різних формах або поєднувати їх.

Основними формами здобуття вищої освіти є: інституційна (очна (денна), заочна).

3.2. Очна (денна) форма здобуття вищої освіти - це спосіб організації навчання здобувачів вищої освіти, що передбачає проведення навчальних занять та практичної підготовки не менше 30 тижнів упродовж навчального року. В зв'язку карантинном, військовим станом, періодичним відключенням електроенергії, Інститут проводить навчання за денною формою в гібридному

формані, з застосуванням технологій сучасних технологій дистанційного навчання (синхронний та асинхронний режим з використанням Google-meet та ZOOM).

3.3. Заочна форма здобуття вищої освіти - це спосіб організації навчання здобувачів вищої освіти шляхом поєднання навчальних занять і контрольних заходів під час короткочасних сесій та самостійного оволодіння освітньою програмою в період між ними. Тривалість періоду між навчальними заняттями та контрольними заходами не може бути меншою, ніж один місяць.

IV. ФОРМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ТА ВИДИ НАВЧАЛЬНИХ ЗАНЯТЬ

4.1. Освітній процес в Інституті здійснюється за такими формами:

- 1) навчальні заняття;
- 2) самостійна робота;
- 3) практична підготовка;
- 4) контрольні заходи (поточний та підсумковий).

4.2. Основними видами навчальних занять в Інституті є:

- 1) лекція;
- 2) лабораторне, практичне, семінарське, індивідуальне заняття;
- 3) консультація.

4.3. Інститут має право встановлювати інші форми освітнього процесу та види навчальних занять.

4.4. Практична підготовка осіб, які навчаються у Інституті, здійснюється шляхом проходження ними практики на підприємствах, в установах та організаціях згідно з укладеними Інститутом договорами. Керівники підприємств, установ та організацій зобов'язані забезпечити створення належних умов для проходження практики на виробництві, дотримання правил і норм охорони праці, техніки безпеки і виробничої санітарії відповідно до законодавства. Проходження практики студентом здійснюється відповідно до законодавства.

V. РІВНІ, СТУПЕНІ ТА КВАЛІФІКАЦІЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ

5.1. Підготовка фахівців з вищою освітою здійснюється в Інституті за відповідними освітніми програмами на таких рівнях вищої освіти:

- перший (бакалаврський) рівень;
- другий (магістерський) рівень;

Перший (бакалаврський) рівень вищої освіти передбачає набуття здобувачами вищої освіти здатності до розв'язування складних спеціалізованих задач у певній галузі професійної діяльності.

Другий (магістерський) рівень вищої освіти передбачає набуття здобувачами вищої освіти здатності до розв'язування задач дослідницького та/або інноваційного характеру у певній галузі професійної діяльності.

5.2. Здобуття вищої освіти на кожному рівні вищої освіти передбачає

успішне виконання особою освітньої програми, що є підставою для присудження відповідного ступеня вищої освіти:

- 1) бакалавр;
- 2) магістр;

Бакалавр - це освітній ступінь, що здобувається на першому рівні вищої освіти та присуджується закладом вищої освіти у результаті успішного виконання здобувачем вищої освіти освітньо-професійної програми, обсяг якої становить 180-240 кредитів ЄКТС. Для здобуття освітнього ступеня бакалавра на основі освітнього ступеня молодшого бакалавра або на основі фахової передвищої освіти Інститут має право визнати та перезарахувати кредити ЄКТС, максимальний обсяг яких визначається стандартом вищої освіти.

Особа має право здобувати ступінь бакалавра за умови наявності в неї повної загальної середньої освіти.

Магістр - це освітній ступінь, що здобувається на другому рівні вищої освіти та присуджується Інститутом у результаті успішного виконання здобувачем вищої освіти відповідної освітньої програми. Ступінь магістра здобувається за освітньо-професійною програмою. Обсяг освітньо-професійної програми підготовки магістра становить 90 кредитів ЄКТС. Особа має право здобувати ступінь магістра за умови наявності в неї ступеня бакалавра.

5.3. Атестація - це встановлення відповідності результатів навчання здобувачів вищої освіти вимогам освітньої програми та/або вимогам програми єдиного державного кваліфікаційного іспиту.

5.4. Атестація осіб, які здобувають ступінь бакалавра чи магістра, здійснюється екзаменаційною комісією, до складу якої можуть включатися представники роботодавців та їх об'єднань, відповідно до положення про екзаменаційну комісію, затвердженого Вченою радою Інституту.

Інститут на підставі рішення екзаменаційної комісії присуджує особі, яка успішно виконала освітню програму на певному рівні вищої освіти, відповідний ступінь вищої освіти та присвоює відповідну кваліфікацію.

5.5. Документ про вищу освіту видається особі, яка успішно виконала відповідну освітню програму та пройшла атестацію.

5.6. Встановлюються такі види документів про вищу освіту за відповідними ступенями:

- диплом бакалавра;
- диплом магістра.

5.7. У документі про вищу освіту зазначаються назва Інституту, назва освітньої програми, а також кваліфікація, що складається з інформації про здобутий особою ступінь вищої освіти, спеціальність (крім міждисциплінарних освітніх програм), спеціалізацію, та професійні кваліфікації (у разі присвоєння).

5.8. Невід'ємною частиною диплома бакалавра, магістра є додаток до диплома європейського зразка, що містить структуровану інформацію про завершене навчання. У додатку до диплома наводиться інформація про результати навчання особи, освітні компоненти, отримані оцінки і здобуту кількість кредитів ЄКТС, а також відомості про національну систему вищої освіти України.

5.9. Документ про вищу освіту видається Інститутом лише за акредитованою освітньою програмою. У документі про вищу освіту зазначається найменування органу (органів) акредитації, а в додатку до документа про вищу освіту - інформація про видані ним (ними) відповідні акредитаційні сертифікати, рішення.

5.10. У разі здобуття особою вищої освіти більше ніж за однією спеціальністю заклад вищої освіти має право виготовляти та видавати документ про вищу освіту за спеціальним зразком, визначеним вченою радою закладу вищої освіти.

5.11. Інформація про видані дипломи вноситься Інститутом до Єдиної державної електронної бази з питань освіти.

VI. ЛІЦЕНЗІЙНІ УМОВИ ТА СТАНДАРТИ ВИЩОЇ ОСВІТИ

6.1. Ліцензійні умови провадження освітньої діяльності встановлюють вичерпний перелік вимог, обов'язкових для виконання Інститутом, як закладом вищої освіти та вичерпний перелік документів, що додаються до заяви про отримання ліцензії.

6.2. Ліцензійні умови провадження освітньої діяльності визначають:

- 1) кадрові вимоги до працівників, які мають визначену освітню та/або професійну кваліфікацію;
- 2) технологічні вимоги щодо наявності певної матеріально-технічної бази разом з даними, що дають змогу її ідентифікувати;
- 3) інші вимоги, передбачені Законом України "Про ліцензування видів господарської діяльності".

6.3. Освітні програми. Опис освітньої програми повинен містити: назву освітньої програми; рівень вищої освіти; галузь знань; спеціальність; цілі освітньої програми; тип освітньої програми; тип диплома; найменування партнера за узгодженою спільною освітньою програмою (за наявності); мову (мови) викладання; кількість кредитів ЄКТС, необхідних для виконання цієї програми; форми здобуття освіти за цією освітньою програмою та розрахункові строки виконання освітньої програми за кожною з них; вимоги до освіти осіб, які можуть розпочати навчання за цією програмою (відповідно до стандартів вищої освіти); компетентності та програмні результати навчання, які дають право на присудження/присвоєння визначеної освітньою програмою освітньої або освітньої та професійної кваліфікації (кваліфікацій); форму (форми) атестації здобувачів вищої освіти; перелік обов'язкових

освітніх компонентів, їх логічну послідовність; можливості працевлаштування за здобутою освітою.

6.4. Інститут самостійно розробляє і затверджує рішенням Вченої ради освітні програми з урахуванням вимог до відповідного рівня вищої освіти, встановлених законодавством, та вимог стандартів вищої освіти.

6.5. Розрахунковий строк виконання освітньої програми за денною формою здобуття вищої освіти визначається відношенням її обсягу в кредитах ЄКТС до розрахункового навчального навантаження здобувача вищої освіти протягом одного навчального року за денною формою здобуття вищої освіти. Розрахунковий строк виконання освітньої програми за іншими, крім денної формами здобуття вищої освіти визначається Інститутом за рішенням Вченої ради.

6.6. Стандарт вищої освіти - це сукупність вимог до освітніх програм вищої освіти, які є спільними для всіх освітніх програм у межах певного рівня вищої освіти та спеціальності.

6.7. Стандарти вищої освіти розробляються для кожного рівня вищої освіти в межах кожної спеціальності відповідно до Національної рамки кваліфікацій і використовуються для визначення та оцінювання якості вищої освіти та результатів освітньої діяльності закладів вищої освіти, результатів навчання за відповідними спеціальностями.

6.8. Стандарт вищої освіти визначає такі вимоги до освітньої програми:

1) обсяг кредитів ЄКТС, необхідний для здобуття відповідного ступеня вищої освіти за відповідною спеціальністю;

2) мінімальний обсяг практичної підготовки для освітньо-професійних програм;

3) опис предметної області, що містить:

інформацію про об'єкт (об'єкти) вивчення та/або діяльності;

теоретичний зміст;

методи, методики та технології, необхідні для практичного використання;

інструменти та обладнання, які випускник повинен вміти використовувати у своїй професійній діяльності;

4) вимоги до освіти осіб, які можуть розпочати навчання за цією програмою;

5) перелік обов'язкових компетентностей випускника;

6) форму (форми) атестації здобувачів вищої освіти;

7) додаткові вимоги та обмеження (за наявності) для міждисциплінарних освітніх програм;

8) вимоги законодавства та/або професійних стандартів, необхідні для здобуття відповідних професійних кваліфікацій (за наявності).

6.9. Інститут на підставі відповідної освітньої програми розробляє навчальний план, що визначає обсяг освітніх компонентів у кредитах ЄКТС, форми організації освітнього процесу, види та обсяг навчальних занять,

графік освітнього процесу, форми поточного і підсумкового контролю, що забезпечують досягнення здобувачем відповідного ступеня вищої освіти програмних результатів навчання.

На основі навчального плану для кожного здобувача вищої освіти розробляються та затверджуються індивідуальні навчальні плани на кожний рік навчання. Індивідуальний навчальний план може передбачати річне навчальне навантаження в обсязі не менше 30 і не більше 80 кредитів ЄКТС для першого (бакалаврського) та другого (магістерського) рівнів вищої освіти. Індивідуальний навчальний план формується з урахуванням вимог освітньої програми щодо вивчення її обов'язкових компонентів, освітньої політики Інституту та результатів особистого вибору здобувачем вибіркових освітніх компонентів. Індивідуальний навчальний план є обов'язковим до виконання здобувачем вищої освіти.

Навантаження на студента протягом семестру не має перевищувати 22 академічні години на тиждень, а максимальна кількість предметів – не більше як 8. В межах кожної дисципліни навчальні години розподіляються залежно від специфіки та складності предмету, проте частка аудиторних занять не може перевищувати 33% від загальної кількості годин.

VII. УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

7.1. Систему вищої освіти становлять:

- 1) заклади вищої освіти всіх форм власності;
- 2) рівні, ступені та кваліфікації вищої освіти;
- 3) галузі знань і спеціальності;
- 5) ліцензійні умови провадження освітньої діяльності;
- 6) органи, що здійснюють управління у сфері вищої освіти;
- 7) учасники освітнього процесу.

7.2. Засновники Інституту:

1) затверджують статут Інституту та за поданням Вченої ради Інституту та рішенням зборів трудового колективу Інституту вносять до нього зміни або затверджують нову редакцію;

2) укладають контракт з ректором Інституту;

3) здійснюють контроль за фінансово-господарською діяльністю Інституту;

5) здійснюють контроль за дотриманням статуту Інституту;

6) здійснюють інші повноваження, передбачені законодавством та Статутом Інституту.

7.3. Засновник (засновники) або уповноважений ним (ними) орган може (можуть) делегувати окремі свої повноваження ректору або іншому органу управління Інституту.

VIII. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

8.1. Система забезпечення якості вищої освіти складається із:

1) системи забезпечення Інститутом, як закладом вищої освіти якості освітньої діяльності та якості вищої освіти (система внутрішнього забезпечення якості);

2) системи зовнішнього забезпечення якості освітньої діяльності закладів вищої освіти та якості вищої освіти;

3) системи забезпечення якості діяльності Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти і незалежних установ оцінювання та забезпечення якості вищої освіти.

8.2. Система забезпечення Інститутом якості освітньої діяльності та якості вищої освіти регулюється Положенням про внутрішню систему забезпечення якості освіти Київського інституту бізнесу та технологій та передбачає здійснення таких процедур і заходів:

1) визначення принципів та процедур забезпечення якості вищої освіти;

2) здійснення моніторингу та періодичного перегляду освітніх програм;

3) щорічне оцінювання здобувачів вищої освіти, науково-педагогічних і педагогічних працівників Інституту та регулярне оприлюднення результатів таких оцінювань на офіційному веб-сайті Інституту, на інформаційних стендах та в будь-який інший спосіб;

4) забезпечення підвищення кваліфікації педагогічних, наукових і науково-педагогічних працівників;

5) забезпечення наявності необхідних ресурсів для організації освітнього процесу, у тому числі самостійної роботи студентів, за кожною освітньою програмою;

6) забезпечення наявності інформаційних систем для ефективного управління освітнім процесом;

7) забезпечення публічності інформації про освітні програми, ступені вищої освіти та кваліфікації;

8) забезпечення дотримання академічної доброчесності працівниками Інституту та здобувачами вищої освіти, у тому числі створення і забезпечення функціонування ефективної системи запобігання та виявлення академічного плагіату;

9) інших процедур і заходів.

8.3. Система якості вищої освіти Інституту забезпечується на трьох рівнях: стратегічному, тактичному та оперативному на підставі Положення про внутрішню систему забезпечення якості освіти Київського інституту бізнесу та технологій.

8.4. Освітня діяльність у сфері вищої освіти провадиться Інститутом на підставі ліцензій, що видаються центральним органом виконавчої влади у сфері освіти і науки.

8.5. Інститут, як заклад вищої освіти, який бажає акредитувати освітню програму, подає до Національного агентства із забезпечення якості вищої

освіти письмову заяву та документи, що підтверджують відповідність його освітньої програми та освітньої діяльності за такою програмою вимогам та критеріям, встановленим Положенням про акредитацію освітніх програм, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти, що затверджене Наказом МОН № 686 від 15.05.2024

8.6. Після прийняття рішення про акредитацію освітньої програми Національне агентство із забезпечення якості вищої освіти видає Інституту, як закладу вищої освіти відповідний сертифікат.

8.7. Сертифікат про акредитацію освітньої програми (у тому числі з визначенням "зразкова") видається строком на п'ять років, сертифікат про умовну (відкладену) акредитацію - строком на один рік. За наявності у закладу вищої освіти інституційної акредитації та акредитування освітньої програми з визначенням "зразкова" сертифікат про акредитацію такої освітньої програми видається строком на 10 років.

Інформація про видачу сертифіката вноситься Національним агентством із забезпечення якості вищої освіти до Єдиної державної електронної бази з питань освіти.

8.8. Сертифікат підтверджує відповідність освітньої програми Інституту, як закладу вищої освіти за відповідною спеціальністю та рівнем вищої освіти стандарту вищої освіти і дає право на видачу диплома державного зразка за цією спеціальністю.

8.9. Національне агентство із забезпечення якості вищої освіти здійснює постакредитаційний моніторинг акредитованих ним освітніх програмі.

ІХ. ІНСТИТУТ ЯК ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ

9.1. Основними завданнями Інституту освіти є:

1) провадження на високому рівні освітньої діяльності, яка забезпечує здобуття особами вищої освіти відповідного ступеня за обраними ними спеціальностями;

2) провадження наукової діяльності шляхом проведення наукових досліджень і забезпечення творчої діяльності учасників освітнього процесу, підготовки наукових кадрів вищої кваліфікації і використання отриманих результатів в освітньому процесі;

3) участь у забезпеченні суспільного та економічного розвитку держави через формування людського капіталу;

4) формування особистості шляхом патріотичного, правового, екологічного виховання, утвердження в учасників освітнього процесу моральних цінностей, соціальної активності, громадянської позиції та відповідальності, здорового способу життя, вміння вільно мислити та самоорганізовуватися в сучасних умовах;

5) забезпечення органічного поєднання в освітньому процесі освітньої, наукової та інноваційної діяльності;

6) створення необхідних умов для реалізації учасниками освітнього процесу їхніх здібностей і талантів;

7) збереження та примноження моральних, культурних, наукових цінностей і досягнень суспільства;

8) поширення знань серед населення, підвищення освітнього і культурного рівня громадян;

9) налагодження міжнародних зв'язків та провадження міжнародної діяльності в галузі освіти, науки, спорту, мистецтва і культури;

10) вивчення попиту на окремі спеціальності на ринку праці та сприяння працевлаштуванню випускників.

9.2. В Інституті, як у приватному закладі вищої освіти його структура, склад, порядок роботи і повноваження органів управління, робочих і дорадчих органів, органів громадського та студентського самоврядування, наукових товариств, процедури обрання чи призначення керівників закладу та його підрозділів можуть визначатися статутом Інститут без дотримання вимог Закону України “Про вищу освіту”.

9.3. Інститут як заклад вищої освіти може утворювати навчальні, навчально-наукові та навчально-науково-виробничі комплекси, наукові парки та входити до складу консорціуму. Всі учасники комплексу, консорціуму зберігають статус юридичної особи і фінансову самостійність.

9.4. Інститут як заклад вищої освіти діє на підставі власного статуту.

9.5. Реорганізація чи ліквідація Інституту не повинна порушувати права та інтереси осіб, які навчаються у закладі. Обов'язок щодо вирішення всіх питань продовження безперервного здобуття вищої освіти такими особами покладається на засновника (засновників) Інституту.

9.6. Діяльність Інституту провадиться на принципах:

1) автономії та самоврядування;

2) розмежування прав, повноважень і відповідальності засновника (засновників), органів управління Інститутом та його структурних підрозділів;

3) поєднання колегіальних та єдиноначальних засад;

4) незалежності від політичних партій, громадських і релігійних організацій.

9.7. Інститут, як заклад вищої освіти має рівні права, що становлять зміст його автономії та самоврядування, у тому числі має право:

1) самостійно або разом з іншими закладами освіти, науковими установами, підприємствами, іншими юридичними особами розробляти та реалізовувати освітні програми в межах ліцензії, визначати відповідні спеціалізації;

2) самостійно визначати форми здобуття освіти, форми організації освітнього процесу та види навчальних занять;

- 3) обирати типи програм підготовки бакалаврів і магістрів, що передбачені Міжнародною стандартною класифікацією освіти;
- 4) приймати на роботу педагогічних, наукових, науково-педагогічних та інших працівників;
- 5) формувати та затверджувати власний штатний розпис відповідно до законодавства.;
- 6) приймати остаточне рішення щодо визнання, у тому числі встановлення еквівалентності, здобутих в іноземних закладах вищої освіти ступенів бакалавра, магістра, доктора філософії/доктора мистецтва, доктора наук і вчених звань доцента, професора під час зарахування на навчання та/або на посаду наукового чи науково-педагогічного працівника;
- 7) здійснювати визнання результатів навчання, здобутих за освітніми програмами фахової передвищої та вищої освіти, результатів академічної мобільності у визначеному Інститутом порядку;
- 8) здійснювати визнання результатів навчання, здобутих шляхом неформальної та інформальної освіти, у порядку, затвердженому центральним органом виконавчої влади у сфері освіти і науки;
- 9) запроваджувати рейтингове оцінювання, інші методи оцінювання та мотивування освітніх, науково-дослідницьких та інноваційних досягнень учасників освітнього процесу;
- 10) надавати додаткові освітні та інші послуги відповідно до законодавства;
- 11) самостійно розробляти та запроваджувати власні програми освітньої, наукової, науково-технічної та інноваційної діяльності;
- 10) самостійно запроваджувати спеціалізації, визначати зміст і програми освітніх компонентів;
- 11) присуджувати освітні та професійні кваліфікації здобувачам вищої освіти, які успішно пройшли передбачені законодавством процедури атестації після завершення навчання за відповідними освітніми програмами;
- 12) утворювати заклади загальної середньої освіти за погодженням з органами місцевого самоврядування;
- 13) виступати засновником чи співзасновником закладів професійної (професійно-технічної), фахової передвищої освіти, коледжів;
- 14) утворювати, реорганізовувати та ліквідовувати свої структурні підрозділи;
- 15) провадити видавничу діяльність, зокрема видавати підручники, навчальні посібники і наукові праці, а також розвивати власну поліграфічну базу;
- 16) провадити на підставі відповідних договорів спільну діяльність з навчальними закладами, науковими установами та іншими юридичними особами;

17) розміщувати свої навчальні, науково-дослідні та навчально-науково-виробничі підрозділи на підприємствах, в установах та організаціях;

18) брати участь у роботі міжнародних організацій;

19) запроваджувати власну символіку та атрибутику;

20) встановлювати власні форми морального та матеріального заохочення учасників освітнього процесу;

21) звертатися з ініціативою до органів, що здійснюють управління у сфері вищої освіти, про внесення змін до чинних або розроблення нових нормативно-правових актів у сфері вищої освіти, а також брати участь у роботі над проектами;

22) провадити фінансово-господарську та іншу діяльність відповідно до законодавства та статуту Інституту;

23) формувати на своїй базі інноваційні структури різних типів (наукові та технологічні парки, бізнес-інкубатори, малі підприємства тощо) на засадах поєднання інтересів високотехнологічних компаній, науки, освіти та бізнесу з метою виконання і впровадження інноваційних проектів;

24) встановлювати нормативи чисельності осіб, які навчаються, на одну посаду науково-педагогічного та наукового працівника;

25) самостійно визначати статті та обсяги витрат власних надходжень;

26) здійснювати інші права, що не суперечать законодавству.

9.7. Інститут, як заклад вищої освіти зобов'язаний:

1) вживати заходів, у тому числі шляхом запровадження відповідних новітніх технологій, щодо запобігання та виявлення академічного плагіату в наукових роботах науково-педагогічних, педагогічних, інших працівників і здобувачів вищої освіти та притягнення їх до дисциплінарної відповідальності;

2) мати внутрішню систему забезпечення якості вищої освіти, у тому числі затверджену політику забезпечення дотримання учасниками освітнього процесу академічної доброчесності;

3) створювати необхідні умови для здобуття вищої освіти особами з особливими освітніми потребами;

4) оприлюднювати на офіційному веб-сайті, на інформаційних стендах та в будь-який інший спосіб інформацію про реалізацію своїх прав і виконання зобов'язань;

5) здійснювати освітню діяльність на засадах студентоцентрованого навчання.

9.8. Структурні підрозділи утворюються рішенням вченої ради Інституту.

9.9. Структурний підрозділ Інституту, розташований в іншому населеному пункті, ніж місцезнаходження Інституту, є територіально відокремленим структурним підрозділом.

Територіально відокремлені структурні підрозділи Інституту (філії) у формі інститутів, коледжів, тощо утворюються з метою задоволення потреб регіонального ринку праці у відповідних фахівцях та наближення місця навчання здобувачів вищої освіти до їх місця проживання.

Територіально відокремлений структурний підрозділ (філія) не є юридичною особою і діє на підставі затвердженого Інститутом положення та відповідно до отриманої ліцензії на провадження освітньої діяльності.

Територіально відокремлений структурний підрозділ (філію) Інституту очолює керівник, який підпорядкований ректору Інституту і діє на підставі відповідного доручення.

Відомості про територіально відокремлений структурний підрозділ (філію) Інституту вносяться до Єдиної державної електронної бази з питань освіти.

Територіально відокремлені структурні підрозділи Інституту здійснюють освітню діяльність за власними освітніми програмами.

Х. УПРАВЛІННЯ ЗАКЛАДОМ ВИЩОЇ ОСВІТИ

10.1. Безпосереднє управління діяльністю Інституту здійснює його керівник - ректор.

10.2. Ректор є представником Інституту у відносинах з державними органами, органами місцевого самоврядування, юридичними та фізичними особами і діє без довіреності в межах повноважень, передбачених Законом “Про вищу освіту”, Статутом Інституту, рішенням засновників.

10.3. Ректор Інституту в межах наданих йому повноважень:

- 1) організовує діяльність закладу вищої освіти;
- 2) вирішує питання фінансово-господарської діяльності Інституту, затверджує його структуру і штатний розпис;
- 3) видає накази і розпорядження, дає обов’язкові для виконання всіма учасниками освітнього процесу і структурними підрозділами Інституту;
- 4) відповідає за результати діяльності Інституту перед засновником (засновниками) або уповноваженим ним (ними) органом (особою);
- 5) є розпорядником майна і коштів;
- 6) забезпечує виконання фінансового плану (кошторису), укладає договори;
- 7) призначає на посаду та звільняє з посади працівників;
- 8) забезпечує охорону праці, дотримання законності та порядку;
- 9) визначає функціональні обов’язки працівників;
- 10) формує контингент осіб, які навчаються у Інституті;
- 11) відраховує з Інституту та поновлює на навчання в ньому здобувачів вищої освіти за погодженням з органами студентського самоврядування осіб, з підстав, установлених законодавством та цим Положенням;

12) забезпечує організацію та здійснення контролю за виконанням навчальних планів і програм навчальних дисциплін;

13) контролює дотримання всіма підрозділами штатно-фінансової дисципліни;

14) здійснює контроль за якістю роботи педагогічних, науково-педагогічних, наукових та інших працівників;

15) забезпечує створення умов для здійснення дієвого та відкритого громадського контролю за діяльністю закладу вищої освіти;

16) сприяє та створює умови для діяльності органів студентського самоврядування, організацій профспілок працівників закладу вищої освіти і студентів, громадських організацій, які діють у закладі вищої освіти;

17) сприяє формуванню здорового способу життя у здобувачів вищої освіти, зміцненню спортивно-оздоровчої бази закладу вищої освіти, створює належні умови для занять масовим спортом;

18) здійснює інші передбачені статутом повноваження.

10.4. Ректор Інституту відповідає за провадження освітньої, наукової, науково-технічної та інноваційної діяльності у Інституті, за результати фінансово-господарської діяльності, стан і збереження нерухомого та іншого майна цього закладу.

10.5. Ректор Інституту щороку звітує перед засновником (засновниками) або уповноваженим ним (ними) органом (особою) та Вченою радою Інституту.

10.6. Ректор Інституту відповідно до статуту може делегувати частину своїх повноважень своїм заступникам і керівникам структурних підрозділів.

10.7. Декан повинен мати науковий ступінь та/або вчене звання, як правило, відповідно до профілю закладу освіти. Декан може делегувати частину своїх повноважень своїм заступникам. Декан видає розпорядження щодо діяльності, які є обов'язковими для виконання всіма учасниками освітнього процесу і можуть бути скасовані керівником закладу вищої освіти, якщо вони суперечать законодавству, статуту Інституту чи завдають шкоди інтересам закладу вищої освіти. Декан здійснює забезпечення якості вищої освіти Інституту на тактичному рівні відповідно до Положення про внутрішню систему забезпечення якості освіти Київського інституту бізнесу та технологій.

10.8. Керівництво кафедрою здійснює завідувач кафедри. Керівник кафедри повинен мати науковий ступінь та/або вчене (почесне) звання відповідно до профілю кафедри.

Керівник кафедри забезпечує організацію освітнього процесу, виконання навчальних планів і програм навчальних дисциплін, здійснює контроль за якістю викладання навчальних дисциплін, навчально-методичною та науковою діяльністю викладачів. Завідувач кафедри здійснює забезпечення якості вищої освіти Інституту на оперативному рівні відповідно до

Положення про внутрішню систему забезпечення якості освіти Київського інституту бізнесу та технологій.

10.9. Вчена рада є колегіальним органом управління Інституту, який утворюється строком на п'ять років, склад якого затверджується наказом ректора Інституту протягом п'яти робочих днів з дня закінчення повноважень попереднього складу вченої ради.

10.10. Вчена рада Інституту:

1) визначає стратегію і перспективні напрями розвитку освітньої, наукової та інноваційної діяльності Інституту;

2) розробляє і подає вищому колегіальному органу громадського самоврядування проект статуту Інституту, а також рішення про внесення змін і доповнень до нього;

3) ухвалює фінансовий план і річний фінансовий звіт Інституту;

4) визначає систему та затверджує процедури внутрішнього забезпечення якості вищої освіти;

5) ухвалює за поданням ректора Інституту рішення про утворення, реорганізацію та ліквідацію структурних підрозділів;

6) затверджує освітні програми та навчальні плани для кожного рівня вищої освіти та спеціальності;

7) ухвалює рішення з питань організації освітнього процесу, визначає строки навчання на відповідних рівнях;

8) затверджує зразок та порядок виготовлення документів про вищу освіту;

9) ухвалює основні напрями проведення наукових досліджень та інноваційної діяльності;

10) оцінює науково-педагогічну діяльність структурних підрозділів;

11) присвоює вчені звання професора, доцента і подає відповідні рішення на затвердження до атестаційної колегії центрального органу виконавчої влади у сфері освіти і науки;

12) приймає остаточні рішення про визнання іноземних документів про вищу освіту, наукові ступені та вчені звання під час прийняття на роботу педагогічних, наукових, науково-педагогічних та інших працівників, а також під час зарахування вступників на навчання;

13) приймає остаточні рішення про визнання документів про вищу освіту, виданих закладами вищої духовної освіти, статuti (положення) яких зареєстровано у встановленому законодавством порядку, під час зарахування вступників на навчання.

10.11 Рішення вченої ради Інституту вводяться в дію рішеннями ректора Інституту.

10.12. Наглядова рада Інституту створюється за рішенням засновника (засновників) для здійснення нагляду за управлінням майном Інституту, додержанням мети його створення.

Наглядова рада Інституту сприяє розв'язанню перспективних завдань його розвитку, залученню фінансових ресурсів для забезпечення його діяльності з основних напрямів розвитку і здійснення контролю за їх використанням, ефективній взаємодії закладу вищої освіти з державними органами та органами місцевого самоврядування, науковою громадськістю, суспільно-політичними організаціями та суб'єктами господарської діяльності в інтересах розвитку та підвищення якості освітньої діяльності і конкурентоспроможності Інституту, здійснює громадський контроль за його діяльністю тощо.

Порядок формування наглядової ради, строк її повноважень, компетенція і порядок діяльності визначаються статутом Інституту. До складу наглядової ради не можуть входити здобувачі вищої освіти та працівники Інституту.

10.13. Для вирішення поточних питань діяльності Інституту утворюються робочі органи - ректорат, деканати, приймальна комісія, тощо.

10.14. З метою вироблення стратегії та напрямів провадження освітньої та/або наукової діяльності Інституту ректор має право утворювати на громадських засадах дорадчі (дорадчо-консультативні) органи (раду роботодавців, раду інвесторів, раду бізнесу, студентську, наукову раду тощо).

10.15. Положення про робочі та дорадчі органи затверджуються Вченою радою Інституту відповідно до Статуту.

XI. ОРГАНИ ГРОМАДСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ ІНСТИТУТУ

11.1. Вищим колегіальним органом громадського самоврядування Інституту є загальні збори (конференція) трудового колективу, включаючи виборних представників з числа студентів .

11.2. Порядок скликання і прийняття рішень вищого колегіального органу громадського самоврядування визначається статутом Інституту.

11.3. У вищому колегіальному органі громадського самоврядування повинні бути представлені всі категорії учасників освітнього процесу Інституту. При цьому не менш як 75 відсотків складу делегатів (членів) виборного органу повинні становити науково-педагогічні та педагогічні працівники Інституту, які працюють у Інституті на постійній основі, і не менш як 15 відсотків - виборні представники з числа студентів, які обираються студентами шляхом прямих таємних виборів.

4. Вищий колегіальний орган громадського самоврядування скликається не рідше одного разу на рік.

5. Вищий колегіальний орган громадського самоврядування:

1) погоджує за поданням вченої ради Інституту статут Інституту чи зміни (доповнення) до нього;

2) заслуховує щороку звіт керівника Інституту та оцінює його діяльність;

3) обирає комісію з трудових спорів відповідно до законодавства про працю;

4) затверджує правила внутрішнього розпорядку Інституту і колективний договір;

5) розглядає інші питання діяльності закладу вищої освіти.

11.4. У Інституті діє студентське самоврядування, яке є невід'ємною частиною громадського самоврядування закладу освіти. Студентське самоврядування - це право і можливість студентів як здобувачів освіти вирішувати питання навчання і побуту, захисту прав та інтересів студентів, а також брати участь в управлінні закладом вищої освіти.

Студентське самоврядування об'єднує всіх студентів Інституту. Усі студенти, які навчаються у Інституті, мають рівні права та можуть обиратися та бути обраними в робочі, дорадчі, виборні та інші органи студентського самоврядування.

Студентське самоврядування забезпечує захист прав та інтересів студентів та їх участь в управлінні Інститутом. Студентське самоврядування здійснюється студентами безпосередньо і через органи студентського самоврядування, які обираються шляхом прямого таємного голосування студентів.

11.5. У своїй діяльності органи студентського самоврядування керуються законодавством, статутом Інституту та положенням про студентське самоврядування Інституту.

11.6. Органи студентського самоврядування діють на принципах:

- 1) добровільності, колегіальності, відкритості;
- 2) виборності та звітності органів студентського самоврядування;
- 3) рівності права студентів на участь у студентському самоврядуванні;
- 4) незалежності від впливу політичних партій та релігійних організацій .

11.7. Представницькі, виконавчі та контрольно-ревізійні органи студентського самоврядування обираються строком на один рік. Студенти, обрані до складу органів студентського самоврядування, можуть бути усунені із своїх посад за результатами загального таємного голосування студентів. Для ініціювання такого голосування потрібно зібрати підписи не менш як 10 відсотків студентів Інституту.

Керівник студентського самоврядування може перебувати на посаді не більш як два строки.

З припиненням особою навчання у Інституту припиняється її участь в органі студентського самоврядування у порядку, передбаченому положенням про студентське самоврядування Інституту.

11.8. Органи студентського самоврядування:

1) беруть участь в управлінні Інститутом у порядку, встановленому Законом "Про вищу освіту" та статутом Інституту;

2) беруть участь в обговоренні та вирішенні питань удосконалення освітнього процесу, науково-дослідної роботи, організації дозвілля, оздоровлення, побуту та харчування;

3) проводять організаційні, просвітницькі, наукові, спортивні, оздоровчі та інші заходи;

4) беруть участь у заходах (процесах) щодо забезпечення якості вищої освіти;

5) захищають права та інтереси студентів, які навчаються у Інституті;

6) делегують своїх представників до робочих, консультативно-дорадчих органів;

7) приймають акти, що регламентують їх організацію та діяльність;

8) беруть участь у вирішенні питань забезпечення належних побутових умов проживання студентів у гуртожитках та організації харчування студентів;

9) розпоряджаються коштами та іншим майном у розмірі не менш як 0,5 відсотка власних надходжень, отриманих Інститутом від основної діяльності;

10) вносять пропозиції щодо змісту навчальних планів і програм;

11) вносять пропозиції щодо розвитку матеріальної бази Інституту, у тому числі з питань, що стосуються побуту та відпочинку студентів;

12) мають право оголошувати акції протесту;

13) виконують інші функції, передбачені Законом "Про вищу освіту" та положенням про студентське самоврядування Інституту.

11.9. За погодженням з органом студентського самоврядування Інституту приймаються рішення про:

1) відрахування студентів з Інституту та їх поновлення на навчання;

2) затвердження правил внутрішнього розпорядку Інституту в частині, що стосується осіб, які навчаються.

11.10. Вищим органом студентського самоврядування є загальні збори (конференція) студентів (курсантів), які:

1) ухвалюють положення про студентське самоврядування Інституту, визначають структуру, повноваження та порядок проведення прямих таємних виборів представницьких та виконавчих органів студентського самоврядування;

2) заслуховують звіти представницьких, виконавчих і контрольно-ревізійних органів студентського самоврядування, дають їм відповідну оцінку;

3) затверджують процедуру використання майна та коштів органів студентського самоврядування, підтримки студентських ініціатив на конкурсних засадах.

11.11. Адміністрація Інституту не має права втручатися в діяльність органів студентського самоврядування.

11.12. Ректор Інституту забезпечує належні умови для діяльності органів студентського самоврядування (надає приміщення, меблі, оргтехніку, забезпечує телефонним зв'язком, постійним доступом до Інтернету, відводить місця для встановлення інформаційних стендів тощо).

11.13. Фінансовою основою студентського самоврядування є:

- 1) кошти, визначені вченою радою Інституту в розмірі не менш як 0,5 відсотка власних надходжень, отриманих Інститутом від основної діяльності;
- 2) членські внески студентів, розмір яких встановлюється вищим органом студентського самоврядування Інституту. Розмір місячного членського внеску однієї особи не може перевищувати 1 відсотка прожиткового мінімуму, встановленого законом.

11.14. Кошти органів студентського самоврядування спрямовуються на виконання їхніх завдань і здійснення повноважень відповідно до затверджених ними кошторисів.

Органи студентського самоврядування публічно звітують про використання коштів та виконання кошторисів не рідше одного разу на рік.

12. ДОСТУП ДО ВИЩОЇ ОСВІТИ, ПРИЙОМ, ВІДРАХУВАННЯ, ПЕРЕРИВАННЯ НАВЧАННЯ, ПОНОВЛЕННЯ І ПЕРЕВЕДЕННЯ ОСІБ, ЯКІ НАВЧАЮТЬСЯ У ІНСТИТУТІ

12.1. Прийом на навчання до Інституту здійснюється на конкурсній основі відповідно до Умов прийому на навчання для здобуття вищої освіти, затверджених центральним органом виконавчої влади у сфері освіти і науки. Умови конкурсу повинні забезпечувати дотримання прав особи у сфері освіти.

12.2. Відповідно до Умов прийому на навчання для здобуття вищої освіти вчена рада Інституту затверджує Правила прийому.

12.3. У Правилах прийому до Інституту обов'язково вказується перелік акредитованих та неакредитованих освітніх програм, за якими здійснюється прийом на кожний рівень вищої освіти.

12.4. Прийом до Інституту здійснюється на засадах об'єктивності та відкритості.

Гендерна рівність забезпечується рівними умовами вступу. Вступ на будь який рівень освіти, на будь яку спеціальність чи будь яку освітньо-професійну програму не передбачає обмежень за статтю.

Інститут зобов'язаний створити умови для ознайомлення вступників з ліцензією на здійснення освітньої діяльності, сертифікатами про акредитацію, правилами прийому, відомостями про обсяг прийому за кожною спеціальністю та освітнім рівнем .

Відповідальність за забезпечення об'єктивності та відкритості прийому до Інституту несе його керівник.

12.5. Обсяг та порядок оприлюднення інформації про хід і результати прийому до Інституту визначаються Умовами прийому на навчання для здобуття вищої освіти.

12.6. Підставою для зарахування особи на навчання є виконання вимог Умов прийому на навчання для здобуття вищої освіти, правил прийому та

укладання договору про навчання між Інститутом та вступником (за участі батьків або законних представників - для неповнолітніх вступників), в якому можуть бути деталізовані права та обов'язки сторін відповідно до типової форми, затвердженої Кабінетом Міністрів України. При зарахуванні на навчання за рахунок коштів фізичних (юридичних) осіб додатково укладається договір між Інститутом та фізичною (юридичною) особою, яка замовляє платну освітню послугу для себе або для іншої особи, беручи на себе фінансові зобов'язання щодо її оплати.

12.7. Підстави для відрахування здобувачів вищої освіти згідно частиною першої статті 46 Закону України «Про вищу освіту» є

- 1) завершення навчання за відповідною освітньою програмою;
- 2) власне бажання;
- 3) переведення до іншого закладу освіти;
- 4) невиконання індивідуального навчального плану;
- 5) порушення умов договору (контракту), укладеного між закладом вищої освіти та особою, яка навчається, або фізичною (юридичною) особою, яка оплачує таке навчання;
- 6) інші випадки, передбачені законом.

Особа, відрахована із закладу вищої освіти до завершення навчання за освітньою програмою, отримує академічну довідку, що містить інформацію про результати навчання, назви дисциплін, отримані оцінки і здобуту кількість кредитів ЄКТС.

Підстави для відрахування здобувачів вищої освіти згідно та частиною шостою статті 42 Закону України «Про освіту» є порушення академічної доброчесності здобувачами вищої освіти.

12.8. Перелік обставин, що вважаються невиконанням індивідуального навчального плану, визначається цим Положенням із дотриманням сукупності таких вимог:

факт невиконання індивідуального навчального плану встановлюється за результатами підсумкового контролю або атестації здобувачів;

відрахування у зв'язку із невиконанням індивідуального навчального плану у частині отримання за результатами підсумкового контролю незадовільної оцінки можливе лише за умов, якщо в Інститут надав можливість здобувачу вищої освіти:

покращення результатів підсумкового контролю з відповідного освітнього компонента незалежно від кількості отриманих незадовільних оцінок, але здобувач вищої освіти у встановлений строк не скористався такою можливістю або за результатами повторного проходження підсумкового контролю отримав незадовільну оцінку;

оскарження (апеляції) у встановленому Інститутом порядку рішення, дії або бездіяльності педагогічних, науково-педагогічних, посадових осіб Інституту щодо організації і проведення підсумкового контролю, але здобувач

вищої освіти у встановлений Інститутом строк не скористався такою можливістю або його скаргу було обґрунтовано відхилено;

здобувач вищої освіти не може бути відрахований за невиконання індивідуального навчального плану до закінчення строку підсумкового контролю поточного навчального періоду або до строку початку атестації здобувачів, якщо таке невиконання є наслідком обставин непереборної сили, що встановлено комісією Інституту, створеною за участю представників органів студентського самоврядування.

12.9. Особі, яка відрахована із Інституту у порядку, визначеному цим Положенням (крім відрахування у зв'язку із завершенням навчання за відповідною освітньою програмою, а також у разі, якщо особа не приступила до занять), видається академічна довідка.

12.10. Особа, відрахована із Інституту до завершення навчання за освітньою програмою, отримує академічну довідку, що містить інформацію про результати навчання, назви дисциплін, отримані оцінки і здобуту кількість кредитів ЄКТС.

12.11. Особи, відраховані до завершення навчання за певною освітньою програмою, можуть бути поновлені на навчання на місця за кошти фізичних (юридичних) осіб на підставі особистої заяви, поданої до Інституту.

Заява про поновлення на навчання розглядається Інститутом протягом п'яти робочих днів, після чого заявник повинен бути письмово поінформований (у тому числі засобами електронного поштового зв'язку) про строки, порядок і умови поновлення на навчання або про причину відмови.

12.12. Особу може бути поновлено на навчання незалежно від причин відрахування, тривалості перерви в навчанні, форми здобуття вищої освіти, освітньої програми за умов:

виконання вимог до вступників на відповідну освітню програму згідно з пунктом 12.13 цього розділу;

позитивної оцінки результатів навчання, здобутих особою протягом попередніх періодів навчання, здатності особи успішно виконати відповідну освітню програму. Особі може бути відмовлено в поновленні на навчання, якщо встановлена негативна оцінка її здатності успішно виконати відповідну освітню програму. Оцінювання здійснюється в порядку, передбаченому Положенням про організацію освітнього процесу;

визнання результатів попередніх періодів навчання здійснюється відповідно до пункту 12.14. цього розділу;

погодження з органами самоврядування.

Поновлення на навчання на перший рік навчання на основі повної загальної (профільної) середньої освіти забороняється. Поновлення на навчання на другий рік навчання на основі повної загальної (профільної) середньої освіти осіб, відрахованих з першого року навчання, можливе за умови повного виконання ними вимог навчального плану першого року

навчання відповідної освітньої програми у встановлений закладом вищої освіти строк.

Поновлення на навчання може здійснюватися на освітні програми того самого рівня вищої освіти на такий самий або нижчий рік навчання, або на освітні програми нижчого рівня вищої освіти чи освітньо-професійні програми фахової передвищої освіти, на таку саму або іншу форму здобуття освіти. Повновлення на освітньо-професійні програми фахової передвищої освіти здійснюється відповідно до положення про відрахування, переривання навчання поновлення і переведення осіб, які навчаються у закладах фахової передвищої освіти, а також порядку надання їм академічної відпустки.

При поновленні на навчання на освітню програму з іншої спеціальності до того самого або іншого закладу вищої освіти, а також при поновленні з іноземного закладу вищої освіти незалежно від спеціальності, обов'язковим є виконання вимог до вступників на відповідну освітню програму, встановлених в рік початку навчання контингенту здобувачів освіти за відповідним рівнем освіти, до якого приєднується особа, або в один із наступних років, але не пізніше року подання особою заяви про поновлення.

12.13. Виконання особою, яка подала заяву про поновлення на навчання, вимог до вступників на відповідну освітню програму, може здійснюватися:

до поновлення на навчання;

не пізніше дати допуску до атестації здобувачів вищої освіти. У разі невиконання цієї вимоги у встановлений строк, здобувач вищої освіти відраховується за порушення умов договору про навчання між Інститутом та вступником, укладеному відповідно до частини шістнадцятої статті 44 Закону України «Про вищу освіту», і не допускається до атестації здобувачів вищої освіти.

12.14. Порядок визнання результатів попереднього навчання, кредитів ЄКТС, зарахування освітніх компонентів, інші умови при поновленні на навчання (далі - умови поновлення) визначаються в цьому Положенні.

Обов'язкові умови поновлення:

попереднє або в строк до шести місяців після поновлення на навчання виконання незарахованих освітніх компонентів навчального плану попередніх періодів навчання (при цьому обсяг незарахованих освітніх компонентів на день поновлення не може перевищувати 20 кредитів ЄКТС);

включення до індивідуального навчального плану здобувача вищої освіти визначених освітньою програмою Інституту для попередніх періодів навчання обов'язкових освітніх компонентів та/або передбаченого нею обсягу вибіркового освітніх компонентів (за необхідності);

проходження передбачених законодавством етапів атестації здобувачів вищої освіти (за необхідності).

Зарахування обов'язкових освітніх компонентів або їх складників здійснюється в в інституті за умови, що під час попередніх періодів навчання

особа здобула передбачені освітньою програмою або аналогічні результати навчання. Як вибіркові за заявою здобувача вищої освіти зараховуються, зокрема, освітні компоненти попереднього навчання, що не можуть бути зараховані як обов'язкові.

12.15. При реорганізації або ліквідації Інституту обов'язок стосовно вирішення всіх питань продовження та завершення навчання здобувачами вищої освіти покладається на засновника (засновників) Інституту.

12.16. Наказ про поновлення на навчання видається після укладання відповідно до частини шістнадцятої статті 44 Закону України «Про вищу освіту» договору про навчання між Інститутом та вступником, а також договору про навчання між Інститутом з фізичною (юридичною) особою, яка замовляє платну освітню послугу (у випадку поновлення на навчання за кошти такої особи).

12.17. Здобувачі вищої освіти на підставі особистої заяви можуть бути переведені:

- з однієї освітньої програми на іншу;
- з однієї форми здобуття вищої освіти на іншу;
- з одного закладу вищої освіти до іншого.

Здобувачі вищої освіти, які навчаються за кошти фізичних (юридичних) осіб, переводяться за згодою особи, яка взяла на себе такі фінансові зобов'язання, з внесенням відповідних змін до договору про навчання між закладом вищої освіти та фізичною (юридичною) особою, яка замовляє платну освітню послугу, укладеному відповідно до частини шістнадцятої статті 44 Закону України «Про вищу освіту».

12.18. Переведення здобувачів вищої освіти (далі - переведення) здійснюється на освітні програми такого самого рівня вищої освіти, на такий самий або нижчий рік навчання з урахуванням вимог до вступників на відповідну освітню програму та аналізу результатів навчання, здобутих особою протягом попередніх періодів навчання, стосовно її здатності успішно виконати зазначену у заяві про переведення освітню програму. Особі може бути відмовлено в переведенні, якщо встановлена негативна оцінка її здатності успішно виконати відповідну освітню програму.

Переведення на нижчий рік навчання здійснюється на місця за кошти фізичних (юридичних) осіб.

12.19. Переведення в межах Інституту з однієї освітньої програми на іншу або з однієї форми здобуття вищої освіти на іншу здійснюється наказом ректора Інституту.

12.20. При переведенні обов'язковим є виконання вимог до вступників на відповідну освітню програму, встановлених в рік початку навчання особи за відповідним освітнім рівнем або в один із наступних років, але не пізніше року подання особою заяви про переведення.

Виконання вимог до вступників на відповідну освітню програму може здійснюватися до переведення або не пізніше дати допуску до атестації здобувачів вищої освіти. У разі невиконання цієї вимоги у встановлений строк, здобувач вищої освіти відраховується за порушення умов договору про навчання між Інститутом та вступником, укладеному відповідно до частини шістнадцятої статті 44 Закону України «Про вищу освіту», і не допускається до атестації здобувачів вищої освіти.

12.21. Обов'язковими умовами переведення є:

попереднє або в строк до шести місяців після переведення виконання незарахованих освітніх компонентів навчального плану попередніх періодів навчання (при цьому обсяг незарахованих освітніх компонентів на день допуску до занять не може перевищувати 20 кредитів ЄКТС);

включення до індивідуального навчального плану здобувача вищої освіти визначених освітньою програмою Інституту для попередніх періодів навчання обов'язкових освітніх компонентів та/або передбаченого нею обсягу вибіркового освітніх компонентів (за необхідності);

проходження передбачених законодавством етапів атестації здобувачів вищої освіти (за необхідності).

При переведенні здобувачів вищої освіти зарахування обов'язкових освітніх компонентів або їх складників здійснюється Інститутом за умови, що під час попередніх періодів навчання особа здобула передбачені освітньою програмою або аналогічні результати навчання. Як вибіркові за заявою здобувача вищої освіти зараховуються, зокрема, освітні компоненти попередніх періодів навчання, що не можуть бути зараховані як обов'язкові.

12.22. Наказ про переведення здобувача вищої освіти на іншу освітню програму та/або форму здобуття освіти видається після укладання відповідно до частини шістнадцятої статті 44 Закону України «Про вищу освіту» договору про навчання між Інститутом та вступником, а також договору про навчання між Інститутом з фізичною (юридичною) особою, яка замовляє платну освітню послугу (у випадку переведення на навчання за кошти такої особи).

12.23. У разі відмови в акредитації освітньої програми, що не була акредитована раніше, або у разі закінчення дії сертифікату (рішення) про акредитацію освітньої програми та неотримання нового рішення про акредитацію освітньої програми, здобувачі вищої освіти мають право на переведення до іншого закладу вищої освіти, в якому аналогічна освітня програма в межах тієї самої спеціальності акредитована, для завершення навчання. Обов'язок стосовно вирішення всіх питань такого переведення здобувачів вищої освіти покладається на керівника закладу вищої освіти, де навчаються здобувачі.

12.24. Переривання навчання здобувачів вищої освіти здійснюється шляхом надання їм академічної відпустки. Такі особи не відраховуються з числа здобувачів вищої освіти.

Дія договору про навчання між вступником та Інститутом, а також між Інститутом та фізичною (юридичною) особою, яка замовляє платну освітню послугу для себе або для іншої особи, беручи на себе фінансові зобов'язання щодо її оплати, укладені відповідно до частини шістнадцятої статті 44 Закону України «Про вищу освіту», зупиняється на строк надання академічної відпустки.

12.25. Академічна відпустка може бути надана з таких причин:

за медичними показаннями, що унеможливають поєднання відновлювального лікування з навчанням (у випадку зниження працездатності внаслідок порушень функцій організму, які зумовлені гострими захворюваннями, що потребує тривалого відновлювального лікування); загострення хронічних захворювань або часті захворювання (понад один місяць впродовж півріччя); анатомічні дефекти, що не дають змоги провести відновлювальне лікування під час навчання - за однією з цих причин до заяви додають медичні документи, на підставі яких визначено необхідність надання академічної відпустки за медичними показаннями. Академічна відпустка за медичними показаннями здобувачам вищої освіти з числа іноземців може надаватись на підставі легалізованої (крім випадків, передбачених міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана у встановленому законом порядку) медичної довідки, отриманої в іноземній державі, що подається до закладу вищої освіти разом з нотаріально засвідченим перекладом українською мовою;

у зв'язку з участю в програмі академічної мобільності - якщо навчання чи стажування в освітній або науковій установі (у тому числі іноземної держави) унеможливує виконання учасником академічної мобільності індивідуального навчального плану за основним місцем навчання - за цією причиною до заяви додаються документи, що засвідчують участь здобувача вищої освіти у програмі академічної мобільності, що реалізується відповідно до законодавства;

у зв'язку з призовом на військову службу (призову на військову службу під час мобілізації, на особливий період, призову на строкову військову службу, вступу на військову службу за призовом осіб офіцерського складу, вступу на військову службу за контрактом відповідно до законодавства);

у зв'язку з довгостроковим службовим відрядженням здобувача, який поєднує навчання з роботою - за цією причиною до заяви додають підтверджуючий документ з місця роботи здобувача вищої освіти щодо довгострокового службового відрядження із зазначенням його строку;

у зв'язку із сімейними обставинами - перерва у навчанні, яка надається здобувачу вищої освіти на підставі його вмотивованої заяви на строк не більше одного року за весь період навчання за відповідним рівнем вищої освіти - за цією причиною до заяви додають документи, які можуть підтвердити викладені у вмотивованій заяві щодо отримання академічної відпустки обставини (за наявності);

у зв'язку з вагітністю та пологами; доглядом за дитиною до досягнення нею трирічного віку - за однією з цих причин до заяви додають один з документів: листок непрацездатності у зв'язку з вагітністю та пологами; свідоцтво про народження дитини;

якщо дитина здобувача вищої освіти згідно з медичним висновком потребує домашнього догляду до досягнення дитиною шестирічного, шістнадцятирічного, вісімнадцятирічного віку у випадках, встановлених пунктом 3 частини першої статті 25 Закону України «Про відпустки» - за цією причиною до заяви додають медичний висновок про те, що дитина потребує домашнього догляду (до досягнення нею шестирічного, шістнадцятирічного, вісімнадцятирічного віку у випадках, встановлених пунктом 3 частини першої статті 25 Закону України «Про відпустки»), або інший документ, що є підставою для надання академічної відпустки за сімейними обставинами.

12.26. Надання академічної відпустки здійснюється за наказом ректора Інституту, у наказі зазначаються причина, підстава для надання та тривалість, у тому числі посилання на тривалість відпустки, встановлену законодавством (у разі необхідності). При цьому тривалість академічної відпустки з у зв'язку з вагітністю і пологами, не може перевищувати тривалості соціальної відпустки, наданої відповідно до Закону України «Про відпустки», але за бажанням здобувача вищої освіти може надаватися на строк, менший за таку соціальну відпустку.

12.27. Для надання академічної відпустки здобувачі вищої освіти звертаються до Інституту із заявою в паперовій або електронній формі, в якій зазначають причину, строк академічної відпустки, а також підставу.

12.28. Після завершення строку переривання навчання, наданого здобувачу вищої освіти особа може бути поновлена на навчання шляхом допуску до освітнього процесу. Допуск до освітнього процесу здобувачів вищої освіти, у яких завершився строк переривання навчання, здійснюється наказом ректора Інституту на підставі заяви здобувача вищої освіти, що подана у письмовій або електронній формі не пізніше, ніж за п'ять днів до завершення строку академічної відпустки.

Здобувачі вищої освіти, які у визначений цим пунктом термін не подали документи для оформлення допуску до освітнього процесу або продовження строку академічної відпустки, відраховуються із Інституту за порушення умов договору про навчання у закладі вищої освіти.

12.29. Спірні питання щодо надання або продовження строку академічної відпустки, допуску здобувача вищої освіти до освітнього процесу розглядаються Інститутом за участю органів студентського самоврядування або в судовому порядку.

12.30. Здобувачам вищої освіти, призваним на військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період або військову службу за

призовом осіб із числа резервістів в особливий період, гарантується збереження місця навчання.

Здобувачам вищої освіти, які реалізують право на академічну мобільність, протягом навчання, стажування чи здійснення наукової діяльності в іншому закладі вищої освіти на території України чи поза її межами гарантується збереження місця навчання відповідно до положення про порядок реалізації права на академічну мобільність. Такі особи не відраховуються із складу здобувачів вищої освіти.

12.31. Особа, відрахована з Інституту до завершення навчання за відповідною освітньою програмою, має право на поновлення на навчання в межах ліцензованого обсягу Інституту.

12.32. Поновлення на навчання осіб, відрахованих з Інституту або яким надано академічну відпустку, а також переведення здобувачів вищої освіти здійснюються, як правило, під час канікул.

12.33. Відрахування, переривання навчання, а також продовження його строку, поновлення на навчання, переведення, допуск до продовження навчання здійснюються на підставі наказу ректора Інституту. Відповідні відомості в строки та у порядку, визначеному законодавством, вносяться Інститутом до Єдиної державної електронної бази з питань освіти.

ХІІІ. ПОРЯДОК ВИЗНАННЯ ТА ПЕРЕЗАРАХУВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ, ЛІКВІДАЦІ АКАДЕМІЧНОЇ РІЗНИЦІ ТА АКАДЕМІЧНОЇ ЗАБОРГОВАНOSTІ

13.1. Порядок визнання та перезарахування результатів навчання для здобуття освітнього ступеня бакалавра:

13.1.1. Визнання результатів навчання здійснюється на основі ЄКТС.

13.1.2. Перезарахування кредитів - процес визнання кредитів, присвоєних в іншому закладі освіти, або відповідно до здобутого рівня освіти.

13.1.3. Перезарахування кредитів відбувається на основі наданого здобувачем вищої освіти документа про здобутий освітньо-кваліфікаційний рівень молодшого спеціаліста (освітнього ступеня молодшого бакалавра, бакалавра або фахового молодшого бакалавра) та додатку до нього.

13.1.4. Перезарахування результатів навчання (компетентностей) здійснюється на основі додатку до диплому про здобутий освітньо-кваліфікаційний рівень молодшого спеціаліста (освітній ступінь молодшого бакалавра, бакалавра або фахового молодшого бакалавра) наданого здобувачем вищої освіти, де зазначено перелік освітніх компонентів (вибіркових освітніх компонентів) та результати навчання, кількість кредитів та інформацію про систему оцінювання навчальних здобутків учасників освітнього процесу.

13.1.5. Особам, які здобули освітньо-кваліфікаційний рівень молодшого спеціаліста (освітній ступінь молодшого бакалавра, бакалавра або фахового молодшого бакалавра), Інститут може визнати та перезарахувати кредити

ЄКТС, максимальний обсяг яких визначено стандартом вищої освіти (за відсутності стандарту - не більше 120 кредитів ЄКТС).

13.1.6.Визнання та перезарахування кредитів ЄКТС здобувачам вищої освіти, які здобули освітньо-кваліфікаційний рівень молодшого спеціаліста (освітній ступінь молодшого бакалавра, бакалавра або фахового молодшого бакалавра) та вступили на другий (старші) курс(и) або на перший курс (зі скороченим строком навчання), здійснює комісія сформована за наказом ректора Інституту. Перед прийняттям приймальною комісією рішення про зарахування на навчання відповідних вступників, вона визначає перелік освітніх компонентів та кількість кредитів ЄКТС, що підлягають визнанню та перезарахуванню, формує порівняльну таблицю та передає їх до деканату.

13.1.7.Визначення переліку освітніх компонентів академічної різниці проводиться перед зарахуванням здобувачів вищої освіти, на основі вимог чинного стандарту вищої освіти з метою формування відповідних освітніх компонентів, їх логічної послідовності та кількості кредитів ЄКТС, необхідних для виконання ОПП, а також очікуваних програмних результатів навчання (компетентностей), якими повинен оволодіти здобувач освітнього ступеня бакалавр.

13.2.Порядок визначення та ліквідації академічної різниці:

13.2.1.Академічна різниця - це перелік обов'язкових (нормативних) освітніх компонентів навчального плану Інституту конкретної освітньої програми за попередні семестри, які здобувач вищої освіти чи особа, яка бажає здобути вищу освіту, раніше не вивчала.

13.2.2.Академічною різницею не вважаються: форма підсумкового контролю («екзамен» - «залік»); відсутність курсової роботи з освітньої компоненти; освітні компоненти однакові за змістом, але різні за назвою, наприклад «Історія української культури» - «Культурологія», «Культура українського народу»; «Українська мова» - «Українська словесність» вважаються ідентичними та можуть бути перезараховані.

16.2.3.Освітня компонента не вважається академічною різницею, якщо загальний обсяг годин освітні компоненти не менше 70% нормативного обсягу освітні компоненти освітньої програми Інституту.

13.2.4.Перезарахування освітніх компонентів здійснюється деканатом на підставі заяви особи за погодженням із завідувачем відповідної кафедри, за якою закріплена освітня компонента.

13.2.5.Для опанування здобувачем вищої освіти достатнього обсягу годин (кредитів ЄКТС) деканат приймає рішення щодо його зобов'язання скласти відповідну кількість освітніх компонентів з навчального плану, а також підготувати і захистити курсову роботу, в разі її відсутності, поза академічною різницею.

13.2.6. Якщо академічна різниця перевищує зазначений обсяг 20 кредитів ЄКТС, деканат може винести рішення про рекомендацію щодо переведення та поновлення особи на навчання на курс нижче.

13.2.7. Підготовка матеріалів щодо перезарахування освітніх компонентів та визначення академічної різниці покладається на уповноважених працівників деканату, які беруть до уваги термін навчання, форму попереднього навчання, спеціальність, освітню програму, за якими особа здобувала вищу освіту (спорідненість спеціальностей). Уповноважені працівники деканату готують порівняльну таблицю освітніх компонентів, які здобувач вищої освіти вивчав у закладі вищої освіти, відповідно до компонентів освітньої програми обраної спеціальності і висновок щодо перезарахування освітніх компонентів та подають їх на розгляд декана.

13.2.8. На підставі підготовлених уповноваженими працівниками деканату документів складається графік ліквідації академічної різниці, в якому встановлюється граничний термін її складання. Графік затверджує декан.

13.2.9. Перезарахування освітніх компонентів здійснюється за заявою особи на підставі академічної довідки.

13.2.10. При перезарахуванні освітні компоненти зберігається раніше здобута позитивна оцінка навчальних досягнень здобувача вищої освіти.

13.2.11. При поновленні, зарахуванні на базі попереднього освітнього рівня здобувачів вищої освіти, які не навчались за кредитно-модульною системою, одержані ними оцінки, переводяться за шкалою ЄКТС та 100- бальною шкалою відповідно до чинної в Інституті шкали оцінювання за мінімальними значеннями.

13.2.12. Якщо оцінка з освітньої компоненти складається з декількох оцінок за окремі семестри або оцінок із декількох освітніх компонентів, то здобувачу вищої освіти виставляється середньо-зважена оцінка успішності з урахуванням обсягів відповідних складових освітньої компоненти.

13.2.13. Здобувач вищої освіти має право відмовитися від перезарахування освітньої компоненти, якщо його не влаштовує отримана раніше оцінка, та складати її як академічну різницю або вивчати повторно. Для осіб, які переведені з інших спеціальностей, на іншу форму навчання, поновлених після відрахування, термін ліквідації академічної різниці встановлюється у відповідному наказі, як правило, до заліково-екзаменаційної сесії.

13.2.14. Заява особи про перезарахування освітніх компонентів, погоджена з завідувачем кафедри за якою закріплена освітня компонента, подається декану. 1

13.2.15. Для складання академічної різниці здобувач вищої освіти отримує завдання (опис освітньої компоненти) на відповідній кафедрі, вивчає освітню компоненту з опрацюванням усіх видів навчальних занять, передбачених робочою програмою навчальної дисципліни, під керівництвом викладача,

який призначений завідувачем кафедри, і який буде приймати підсумковий семестровий контроль відповідно до графіка ліквідації академічної різниці.

13.2.16. На підставі результатів складання академічної різниці та вибіркового освітніх компонентів навчального плану, внесених у заліково-екзаменаційну відомість (листок успішності), у навчальній картці здобувача вищої освіти уповноваженими працівниками деканату вносяться відповідні записи про перерахування результатів заліків та екзаменів із зазначенням назви документа, його серії, номера, дати видачі та повної назви навчального закладу, що його видав, які засвідчуються підписом декана факультету/директора ННІ.

13.3. Порядок ліквідації академічної заборгованості

13.3.1. Академічна заборгованість - несвоєчасне виконання навчального плану, що виникає у здобувачів вищої освіти внаслідок незадовільних результатів поточного контролю (результатом якого є недопуск здобувача вищої освіти до складання семестрового контролю), або незадовільної оцінки за семестровий контроль через низький рівень знань, недбайливе ставлення до навчання, пропуски занять.

13.3.2. Академічна заборгованість здобувача вищої освіти з освітньої компоненти виникає, якщо:

на початок поточного семестрового контролю, що визначений навчальним планом, здобувач вищої освіти не виконав умови допуску до семестрового контролю;

здобувач вищої освіти не з'явився на семестровий контроль і не надав відповідного документа щодо виправдання своєї відсутності не пізніше трьох днів після дати проведення семестрового контролю; за результатами семестрового контролю здобувач вищої освіти отримав менше балів, ніж визначена в Інституті межа незадовільного навчання - менше 50 балів за 100-бальною шкалою оцінювання;

за інших причин, що унеможливили оцінити знання здобувача вищої освіти до завершення проведення підсумкового контролю з позитивною оцінкою.

13.3.3. Здобувач вищої освіти, який за результатами поточної успішності та екзамену вперше отримав незадовільну оцінку FX, зобов'язаний самостійно вивчити освітню компоненту і повторно скласти екзамен (диференційованого заліку) викладачу, який викладав курс і проводив семестровий контроль. Якщо здобувач вищої освіти вдруге отримав незадовільну оцінку, то перескладання екзамену здійснюється комісією в складі завідувача кафедри, викладача, що викладав курс та представника деканату.

13.3.4. За умови одержання незадовільної оцінки F здобувач вищої освіти має право ліквідувати академічну заборгованість виключно шляхом повторного вивчення освітньої компоненти, включаючи передбачені робочою програмою поточними формами оцінювання і перескладання семестрового контролю

(диференційованого заліку, екзамену), відповідно до критеріїв оцінювання в установленому порядку.

13.3.5. Форма складання академічної заборгованості може бути встановлена: очна, дистанційна.

13.3.6. Формами (методами) оцінювання знань в процесі ліквідації академічної заборгованості є сукупність письмових, усних і практичних тестів/екзаменів, заліків, що використовуються для оцінювання рівня знань особи, яка навчається, і з'ясування досягнень результатів навчання для кожної компоненти освітньої програми.

13.3.7. Оцінювання знань здобувачів вищої освіти з освітніх компонентів, які здаються як ліквідація академічної заборгованості, здійснюється відповідно до цього Положення.

13.3.8. За вибором викладача або комісії складання академічної заборгованості може бути проведено у формі усних відповідей, письмових відповідей, розв'язування ситуаційних задач, практичних завдань, відповідей на тестові завдання, в тому числі в гугл-класі.

13.3.9. Повторне вивчення освітніх компонентів - це повторне опанування освітньої компоненти, що передбачене вимогами ЄКТС для здобувачів вищої освіти, які за результатами семестрового контролю одержали незадовільну оцінку F, або за результатами семестрового контролю одержали незадовільну оцінку FX і не пересклали академічну заборгованість в установленому порядку.

13.3.10. Для організації повторного вивчення освітньої компоненти здобувач вищої освіти повинен подати заяву на ім'я проректора з навчально-методичної роботи. На підставі заяви здобувача вищої освіти з позитивною резолюцією проректора з навчально-методичної роботи деканат готує проект наказу про організацію повторного вивчення освітньої компоненти.

XIV. УЧАСНИКИ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

14.1. Учасниками освітнього процесу в Інституті є:

- 1) наукові, науково-педагогічні та педагогічні працівники;
- 2) здобувачі вищої освіти та інші особи, які навчаються у закладах вищої освіти;
- 3) фахівці-практики, які залучаються до освітнього процесу на освітньо-професійних програмах;
- 4) інші працівники Інституту.

2. До освітнього процесу можуть залучатися роботодавці.

14.2. Науково-педагогічні працівники - це особи, які за основним місцем роботи у Інституті провадять навчальну, методичну, наукову та організаційну діяльність.

Педагогічні працівники - це особи, які за основним місцем роботи у Інституті провадять навчальну, методичну та організаційну діяльність.

14.3. Наукова, науково-технічна та інноваційна діяльність науково-педагогічних працівників Інституту регулюється законодавством про наукову і науково-технічну та інноваційну діяльність.

14.4. Посади науково-педагогічних працівників можуть займати особи, які мають науковий ступінь або вчене звання, а також особи, які мають ступінь маг

14.5. Робочий час науково-педагогічних працівників становить 36 годин на тиждень (скорочена тривалість робочого часу).

14.6. Робочий час науково-педагогічного працівника включає час виконання ним навчальної, методичної, наукової, організаційної роботи та інших трудових обов'язків. Робочий час наукового працівника включає час виконання ним наукової, дослідницької, консультативної, експертної, організаційної роботи та інших трудових обов'язків. Робочий час педагогічного працівника включає час виконання ним навчальної, методичної, організаційної роботи та інших трудових обов'язків.

Норми часу навчальної, методичної, наукової, організаційної роботи визначаються Інститутом.

Максимальне навчальне навантаження на одну ставку науково-педагогічного працівника не може перевищувати 600 годин на навчальний рік.

14.7. Науково-педагогічні та педагогічні працівники Інституту мають право:

1) на академічну свободу, що реалізується в інтересах особи, суспільства та людства загалом;

2) на академічну мобільність для провадження професійної діяльності;

3) на захист професійної честі та гідності;

4) брати участь в управлінні Інститутом, у тому числі обирати та бути обраним до вченої ради Інституту;

5) обирати методи та засоби навчання, що забезпечують високу якість освітнього процесу;

6) на забезпечення створення відповідних умов праці, підвищення свого професійного рівня, організацію відпочинку та побуту, встановлених законодавством, нормативними актами Інституту;

7) безоплатно користуватися бібліотечними, інформаційними ресурсами Інституту;

8) на захист права інтелектуальної власності;

9) на підвищення кваліфікації та стажування не рідше одного разу на п'ять років;

10) брати участь в об'єднаннях громадян;

11) на соціальне та пенсійне забезпечення в установленому законодавством порядку.

14.8. Науково-педагогічні, наукові та педагогічні працівники Інституту зобов'язані:

1) забезпечувати викладання на високому науково-теоретичному і методичному рівні навчальних дисциплін відповідної освітньої програми за спеціальністю, провадити наукову діяльність (для науково-педагогічних працівників);

2) підвищувати професійний рівень, педагогічну майстерність, наукову кваліфікацію (для науково-педагогічних працівників);

3) дотримуватися норм педагогічної етики, моралі, поважати гідність осіб, які навчаються у Інституті, прищеплювати їм любов до України, виховувати їх у дусі українського патріотизму і поваги до Конституції України та державних символів України;

4) дотримуватися в освітньому процесі та науковій діяльності академічної доброчесності та забезпечувати її дотримання здобувачами вищої освіти;

5) розвивати в осіб, які навчаються в Інституті, самостійність, ініціативу, творчі здібності;

6) дотримуватися статуту Інституту, цього положення, законів, інших нормативно-правових актів.

14.9. Науково-педагогічним, педагогічним та іншим працівникам Інституту:

1) створюються належні умови для праці, підвищення кваліфікації, організації побуту, відпочинку та медичного обслуговування, у тому числі викладачам з інвалідністю;

2) виплачуються у разі втрати роботи компенсації відповідно до законодавства.

14.10. Педагогічні і науково-педагогічні працівники підвищують кваліфікацію та проходять стажування в Україні і за кордоном. Інститут забезпечує підвищення кваліфікації та стажування педагогічних, науково-педагогічних працівників не рідше одного разу на п'ять років із збереженням середньої заробітної плати.

14.11. Особами, які навчаються у Інституті, є:

1) здобувачі вищої освіти;

2) інші особи, які навчаються у Інституті.

Здобувачами вищої освіти є студент - особа, зарахована до закладу вищої освіти з метою здобуття вищої освіти ступеня молодшого бакалавра, бакалавра чи магістра;

До інших осіб, які навчаються у Інституті, належить слухач - особа, яка навчається на підготовчому відділенні закладу вищої освіти, або особа, яка отримує додаткові чи окремі освітні послуги, у тому числі за програмами післядипломної освіти;

14.12. Особи, які навчаються у Інституті, мають право на:

- 1) вибір форми здобуття освіти з числа запропонованих Інститутом форм здобуття освіти за відповідними освітніми програмами;
- 2) безпечні і нешкідливі умови навчання, праці та побуту;
- 3) трудову діяльність у позанавчальний час;
- 4) додаткову оплачувану відпустку у зв'язку з навчанням за основним місцем роботи, скорочений робочий час та інші пільги, передбачені законодавством для осіб, які поєднують роботу з навчанням;
- 5) безоплатне користування бібліотекою, інформаційними фондами, навчальною базою Інституту;
- 6) безоплатне забезпечення інформацією для навчання у доступних форматах з використанням технологій, що враховують обмеження життєдіяльності, зумовлені станом здоров'я (для осіб з особливими освітніми потребами);
- 7) участь у науково-дослідних роботах, конференціях, симпозіумах, виставках, конкурсах, представлення своїх робіт для публікації;
- 8) участь у заходах з освітньої, наукової, науково-дослідної, спортивної, громадської діяльності, що проводяться в Україні та за кордоном, у встановленому законодавством порядку;
- 9) участь в обговоренні та вирішенні питань удосконалення освітнього процесу, науково-дослідної роботи, організації дозвілля, побуту, оздоровлення;
- 10) внесення пропозицій щодо умов і розміру плати за навчання;
- 11) участь у громадських об'єднаннях;
- 12) участь у діяльності органів громадського самоврядування і колегіальних органів управління Інститутом, органів студентського самоврядування;
- 13) вибір освітніх компонентів у межах, передбачених відповідною освітньою програмою та навчальним планом, в обсязі, що становить не менш як 25 відсотків загальної кількості кредитів ЄКТС, передбачених освітньою програмою. При цьому здобувачі певного рівня вищої освіти мають право вибирати освітні компоненти, що пропонуються для інших освітніх програм та рівнів вищої освіти;
- 14) академічну мобільність, у тому числі міжнародну;
- 15) зарахування освітніх компонентів і кредитів ЄКТС унаслідок визнання Інститутом результатів навчання, здобутих за освітніми програмами фахової передвищої та вищої освіти, результатів навчання, здобутих шляхом неформальної та/або інформальної освіти, результатів виконання програм внутрішньої та міжнародної академічної мобільності, в інших випадках відповідно до законодавства;
- 16) отримання соціальної допомоги у випадках, встановлених законодавством;

17) зарахування до страхового стажу відповідно до Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування" періодів навчання на денній формі здобуття освіти у Інституті, за умови сплати страхових внесків;

18) академічну відпустку або перерву в навчанні із збереженням окремих прав здобувача вищої освіти, а також на поновлення навчання у порядку, встановленому законодавством;

19) участь у формуванні індивідуального навчального плану;

20) моральне та/або матеріальне заохочення за успіхи у навчанні, науково-дослідній і громадській роботі, за спортивні досягнення тощо;

21) захист від будь-яких форм експлуатації, фізичного та психічного насильства;

22) безоплатне проходження практики на підприємствах, в установах, закладах та організаціях, а також на оплату праці під час виконання виробничих функцій згідно із законодавством;

23) канікулярну відпустку тривалістю не менш як вісім календарних тижнів на навчальний рік;

24) отримання цільових пільгових державних кредитів для здобуття вищої освіти у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України;

25) оскарження дій органів управління Інституту та їх посадових осіб, педагогічних і науково-педагогічних працівників;

27) спеціальний навчально-реабілітаційний супровід та вільний доступ до інфраструктури Інституту відповідно до медико-соціальних показань за наявності обмежень життєдіяльності, зумовлених станом здоров'я;

28) зміну строку навчання за освітньою програмою. Строк навчання здобувача вищої освіти за освітньою програмою може бути скорочено не більше ніж на 25 відсотків протягом строку навчання з обов'язковим своєчасним і успішним проходженням усіх контрольних заходів (крім визнання результатів попередньої формальної освіти);

14.13. Особи, які навчаються у Інституті за денною формою здобуття освіти, можуть отримувати стипендії, призначені фізичними (юридичними) особами.

14.14. Здобувачі вищої освіти, які навчаються у Інституті за денною формою здобуття освіти, мають право на пільговий проїзд у транспорті у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. Студенти інституту мають право на отримання студентського квитка, зразок якого затверджується центральним органом виконавчої влади у сфері освіти і науки.

14.15. Особи, які навчаються у Інституті, зобов'язані:

1) дотримуватися вимог законодавства, статуту та правил внутрішнього розпорядку Інституту;

2) виконувати вимоги з охорони праці, техніки безпеки, виробничої санітарії, протипожежної безпеки, передбачені відповідними правилами та інструкціями;

3) виконувати вимоги освітньої програми (індивідуального навчального плану, дотримуючись академічної доброчесності, та досягати визначених для відповідного рівня вищої освіти результатів навчання.

14.16. Випускники Інституту вільні у виборі місця роботи, крім випадків, передбачених Законом України “Про вищу освіту”. Інститут не зобов’язаний здійснювати працевлаштування випускників.